

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

РІК ІХ.

4. 31 (927).

СУБОТА, 12. БЕРЕЗНЯ 1927.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, MARCH 12th, 1927.

No. 31 (927).

VOL. IX.

ВЕЛ. БРИТАНІЯ ДАЛІ ІНТРИГУЄ ПРОТИ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

За намовою Чемберлейна Італія ратифікувала договір, який формально визнає анексію Бесарабії Румунією.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 9. березня. — Європа під проводом Великої Британії починає показувати свої зуби Радянському Союзу. Таке враження падає в Женеві після того, як оповіщено, що італійський уряд ратифікував договір, який формально визнає анексію Бесарабії Румунією.

Після розповсюдження вісті, що Велика Британія вплинула на Італію, щоб вона ратифікувала договір, британський міністер закордонних справ Чемберлейн видав заперечення, що Британія старалася утворити коаліцію проти Радянського Союзу, який від давня має спір з Румунією за Бесарабію.

Після цього заперечення Чемберлейн через дві години конферував приватно з німецьким міністром закордонних

справ Штрессманом. Так як тутешні політики уважають, що ратифікація бесарабського договору прем'єром Муссоліні не була без британського впливу, вони думають також, що Британія старалася втягнути Німеччину до табору тих держав, що становлять спільний фронт проти Радянського Союзу.

В розмові з кореспондентами Чемберлейн заявив, що Радянський Союз веде явно ворожу політику супроти Великої Британії, яка воліє радше вдержувати дипломатичні зносини з С.Р.С.Р., ніж внести елемент несталості в європейську ситуацію.

Він признав також, що під час його недавньої стрічі з італійським прем'єром Муссоліні говорено про договір відносно анексії Бесарабії.

ЧАН ЦО-ЛІН ПРИКАЗАВ СТРАТИТИ ПОЛОНЕНИХ НА КОРАБЛІ.

Корабель "Пам'ять Леніна" був захоплений російськими білогвардійцями, що служать у Чан Чун-Чана.

ЛОНДОН, 8. березня. — Реакційний генерал Чан Цо-Лін, манджурський військовий губернатор, приказав стратити всіх російських полонених, за винятком дружини Бородіна, що були захоплені на радянському кораблі "Пам'ять Леніна". Таку відомість приносить пекінський кореспондент "Вестмінстер Газет".

Депеша каже, що екекція була заряджена на тій підставі, що на кораблі "Пам'ять Леніна" були китайські й російські комуністи з масою літератури, щоб допомогти Кантонцям, проти яких Чан Цо-Лін веде війну.

Кореспондент каже, що цей випадок приведе до зірвання зносин між Радянським Сою-

зом а пекінським урядом. Корабель "Пам'ять Леніна" плив до Ганкова, коли був захоплений шантунським військом. Між пасажирами було кілька дипломатичних кур'єрів. Вони були задержані, а корабель ужито для перевезу китайського війська.

ШАНГАЙ, 9. березня. — Тут кажуць, що радянський корабель "Пам'ять Леніна", на якому були дружина Бородіна і три радянські кур'єри, був захоплений російськими білогвардійцями, що служать в армії реакційного генерала Чан Чун-Чана. На кораблі мали бути тони "червоної літератури" для пропаганди, а лише пару фунтів чаю.

"ГАРАНТУЮТЬ" РОБОТУ ДЛЯ ПРИБУВАЮЧИХ ІМІГРАНТІВ.

ОТТАВА, 9. березня. — Дж. С. Вудсворт, робітничий посол з Вінніпегу, відчитав вчора в парламенті оголошення з одної скотландської газети, в якому сказано, що канадський уряд через цілий рік гарантує роботу для прибув-ших імігрантів.

Посол Вудсворт запитав, чи так воно є, а якщо ні, то чи департамент іміграції поро-

бить кроки, щоб застановити такі оголошення в Британії.

Міністер іміграції Роберт Форк заявив, що імігранти, прибуваючі з Великої Британії за зниженою оплатою на підставі спеціальної угоди, мають загарантоване заняття, але нема гарантії, чи такі імігранти остануть на тій роботі. Всі інші імігранти приїждять на свою власну відповідальність.

ТОРГОВЛЯ БІЛИМИ НЕВІЛЬНИЦЯМИ.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 10. березня. — Спеціальна комісія ради Ліги Націй, яка розслідувала торгівлю білими невільницями, здавала вчора перед радою свій звіт, який був просто застрашувачий.

Жертвами міжнародних торговців є переважно молоді дівчата, яких заманоють з дому фальшивими обіцянками же-

нячки або добрими роботами за морем. Вони неминучо попадають в доми розпусу.

Головні шляхи цієї ганебної торгівлі білими невільницями ведуть з Європи до центральної й південної Америки, і з Європи до північної Африки (Єгипту). Багато жертв попадають до латинської Америки через Еспанію.

Уряд С. Р. С. Р. домагається від Пекіну негайного звільнення радянських кур'єрів

З КИТАЙСЬКИХ ЖЕРЕЛ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО РЕАКЦІЙНИЙ ГЕНЕРАЛ ЧАН ЧУН-ЧАН У ШАНГАЮ ПРИКАЗАВ СТРАТИТИ КУР'ЄРІВ І ЩО ПРИКАЗ ЦЕЙ ВИКОНАНО. — РАДЯНСЬКИЙ УРЯД ДОМАГАЄТЬСЯ ТАКОЖ ЗВІЛЬНЕННЯ ДРУЖИНИ БОРОДІНА, ДОРАДНИКА КИТАЙСЬКОГО НАРОДНОГО УРЯДУ.

МОСКВА, 9. березня. — Радянський уряд поновив сьогодні своє домагання до Пекіну, щоб дружина Михайла Бородіна, дорадника кантонського уряду, та три радянські кур'єри, арештовані в суботу на кораблі "Пам'ять Леніна", були негайно звільнені.

Домагання було вислане до китайської місії в Москві й було доповнено попередньої лоти, висланої в цій справі до пекінського уряду.

Радянські урядники кажуць, що манджурський диктатор Чан Цо-Лін, який приказав стратити трох радянських кур'єрів як шпигунів, поступив зовсім незалежно від існуючо-

го уряду в Пекіні й через те буде деяка трудність добитися звільнення полонених. Однак буде ужито всіх можливих способів, щоб добитися їх звільнення.

З китайських жерел повідомляють, що генерал Чан Чун-Чан (який є в Шангаю) приказав стратити трох кур'єрів і що приказ цей виконано.

Звідомлення, що Чан Цо-Лін приказав стратити трох Росіян, були заперечені в головній квартирі союзних північних армій. Там було сказано, що генерал Чан Чун-Чан має повне право розправлятися з полоненими, не питаючи дозволу Чан Цо-Ліна.

ОКОЛО 2,300 ОСІБ ЗГІНУЛО В ЧАСІ ЗЕМЛЕТРУСУ.

ТОКІО, Японія, 10. березня. — Останні відомості про землетрус, які зібрало міністерство внутрішніх справ, виказують, що близько 2,300 осіб було убитих і коло 3,500 ранених. Звідомлення до газет подають число убитих від 3,000 до 5,000. Число бездомних по-дають на 70,000. Уважають, що матеріальна шкода буде вини-сити 75 мільйонів доларів.

В окози Киото було в поне-ділок аж 69 потрясень землі.

27 ЛЮДЕЙ ЗГОРІЛО В КІНО-ТЕАТРИ У ВОЛОГДІ.

ВОЛОГДА, Радянський Союз, 10. березня. — В селі Північний Авіньєс вибух вогонь у кіно-театрі, де згоріло на смерть 27 осіб. Сорок інших є загублені.

В театрі святковано саме Міжнародний День Жінок-Робітниць і в той час збилася лямпа на нафтою. Полум'я поширилася так скоро, що лише дехто з публіки міг втіти. Більшість загинувших є жінки і діти.

Посли викривають фалшування підписів на петиції за продажем пива

Після сенсаційних ревеляцій Айвенса й Бачинського в манітобському парламенті, провінційна поліція арештувала Джеймса Грента з Ст. Вітел за фалшування підписів. — Його випущено з в'язниці за бейлом в сумі \$20,000. — Айвенс каже, що петиція до провінційного парламенту є ділом рук самих броварників.

В манітобському провінційному парламенті є внесений законопроект про продаж пива, за яким дуже побивався посол Незалежної Партії Праці С. А. Теннер з Кілданон — Ст. Ендрус. Законопроект є опертий на петиції за продажем пива, предложеній у парламенті згладним послом Теннером. Тепер виявилось, що добуто багато підписів на цій петиції є сфалшовані.

Під час дебати над другим читанням законопроект минулого вівторка вчора, інший посол Незалежної Партії Праці, В. Айвенс з Вінніпегу, виголосив двогодинну промову, в якій навів багато фактів про те, в який спосіб фалшовано підписи на петиціях. Ось ці факти:

На петиції підписувано імена померших людей; підписувано імена мешканців, які давно вже виїхали з Манітоби; десятки імен підписувано тою самою рукою, помімо того

факту, що до кожної петиції був долучений афідейвіт, в якому було сказано, що кожна особа сама підписала своє імя; хрестини на знак неграмотності стояли напрооти імен учителів; у деяких випадках уживано муніципальних та інших виборчих ліст.

Посол Айвенс домагався арештування людей, що допустилися фалшування підписів на петиціях. Він заявив, що петиція була в дійсності ділом броварників, які перед нічим не стримаються, щоб досягнути свою ціль.

Далі він домагався, щоб провінційний уряд поробив кроки для перебрання броварів в свої руки і приступив до виробу й продажу пива не для зиску, але за ціну кошту.

Свою промову Айвенс закінчив внеском, щоб законопроект про продаж пива не йшов під друге читання, але щоб назначити комітет для розслідування петиції з правом

БІЙКА МІЖ МОНАРХІСТАМИ А РОБІТНИКАМИ.

ВАРШАВА, 7. березня. — Під час вчерашньої демонстрації монархістів на вулицях Варшави прийшло до кровавих сутичок між монархістами а робітниками. Багато осіб потерпіли тілесні ушкодження. На місце розухів викликано поліцію, яка розігнала робітників, що зібралися для перешкодження монархістичній демонстрації.

ЕКСПРЕСОВІ КЛЕРКИ ЖАДАЮТЬ ПІДВИШКИ.

Дві тисячі п'ятсот клерків, що працюють в експресовому департаменті канадської національної залізниці, зажадали 20 проц. підвишки платні й признання півтора години праці за кожну годину, вироблену понад час. Домагання в цій справі зістало вислане до головного офісу залізниці.

ПАРИЖ, 8. березня. — Палата послів ухвалила вчора новий закон про реорганізацію французької армії, який підчиняє кожного французького жорожанина, чоловіка чи жінку, покликовий на службу країні в часі війни.

ЛОНДОН, 6. березня. — Лондонські газети повідомляють, що на днях відпливе до Нікарагви другий британський військовий корабель, щоб улекшити службу раніш висланому кружлякові, який стоїть там для охорони британських інтересів.

НАЇЗД ПОЛІЦІЇ НА ЮНІЮ ПОЧТОВИХ РОБІТНИКІВ У ШАНГАЮ.

Поліція захопила поклики до генерального страйку й відозви до жовнівріз з Індії, щоб не стріляли Китайців.

ШАНГАЙ, 10. березня. — Вчора ввечер поліція зробила наїзд на приміщення Юнію Почтових Робітників, де саме відбувався мітинг, на якому обговорювано пляни до другого генерального страйку.

Поліція арештувала 79 присутніх, включаючи представника Загальної Робітничої Юнії й секретаря Почтової Юнії. Всіх їх, за винятком цих двох урядників, випущено на волю.

Поліція захопила відозви, які закликали до генерального страйку й підносили Кунмінтан, китайську народну партію. Летючки, видані в гіндуській мові, закликали індійських жовнівріз у Шангаю, щоб

вони не стріляли до китайських робітників.

ГОН КОН, 9. березня. — З британських жерел повідомляють, що китайська юрба в Вугу напала на митний уряд і митний клуб та ограбила їх. Чужинецькі жінки й діти втікли на кораблі, а чоловіки є пригатовані забратися, якщо буде потрібно.

Місто Вугу було заняте Кантонцями кілька тижнів тому назад. Більшість чужинецьких жінок і дітей були евакуовані перед приходом Кантонців. Британський кружляк "Емералд" відплив сьогодні з Нандуської мові, закликали індійських жовнівріз у Шангаю, щоб

СТРАЙКЕРІ ГРОЗЯТЬ ПЕРЕБРАННЯМ ФАБРИКИ В СВОЇ РУКИ.

ГАНКОВ, 9-го березня. — Страйкуючі робітники в Чіньков загрозили сьогодні, що переберуть в свої руки фабрику Бритіш-Американ Тобекко Ко., якщо не дїстануть 80 проц. підвишки платні, якої вони домагаються.

Фабрика вже є занята страйковими пікетами. Вона була закрита в наслідок страйку кілька днів тому назад.

ЛОНДОН, 9. березня. — Кореспондент "Морнінг Пост" повідомляє з Шангаю, що там видано наглий приказ до мобілізації шангайських чужинецьких добровольців.

Останні військові події розвиваються в користь Кантонців, які висилають велику силу

війська в напрямі Нанкіну з метою його зайняти.

В звязку з агітацією за генеральним страйком у Шангаю, депеша каже, що робляться старання надолжити блокаду на міжнародно осело, щоб не допустити туди свіжої поживи.

ПАРЛЯМЕНТ ОДОБРИВ ВИДАТКИ НА АРМІЮ.

ЛОНДОН, 9. березня. — Триста-трома голосами проти 124 парламент одобрив вчора ввечером видатки на армію в сумі 950 тисяч доларів для оборони Шангаю.

Голосування відбулося після довгої дебати, в якій робітничі послі знову закидали урядові, що він веде провокаційну політику в Шангаю.

КАНТОНЦІ ПРОЖЕНУТЬ РЕАКЦІЙНИХ ГЕНЕРАЛІВ ДО МАНДЖУРІЇ.

ЛОНДОН, 8. березня. —

Сьогоднішні депеші з Далекого Сходу вказують на те, що побідносні Кантонці, які перейшли через цілий полудневий Китай до брам Шангаю, не звиниши ані одного великого кобою, вневдовзі займуть Шангай і проженуть війська реакційних генералів до Манджурії без серйозної опозиції.

Тут уважають, що манджурський губернатор Чан Цо-Лін є одиноким північним реакційним генералом з боевою машиною, що може поставити опір Кантонцям. Однак думають, що навіть він може відтягнути

свою армію до Мукдену й не ставити опору наступові Кантонців.

ПЕКІН, 9. березня. — Жовніврі генерала Чан Ю-Нао, який збунтувався проти свого комаданта Ву Пей-Фу, заатакували сьогодні відділ війська манджурського диктатора Чан Цо-Ліна, який машерував у напрямі Ганкова.

Боротьба виявилася коло Жовтої ріки, яку хотіло перейти військо Чан Цо-Ліна. Бій був дуже завзятий і було багато жертв. Остаточо північне військо перейшло ріку.

ПОЛІЦІЯ В АВСТРАЛІЇ МАСАКРУВАЛА ТУБИЛЬЧЕ НАСЕЛЕННЯ.

ПЕРТ, Західня Австралія,

10. березня. — Піп Е. Грїбл, начальник місії в Форест Ривер, обвинувачує поліцію, що вона змасакрувала минулого року велике число туземців. Він каже, що поліція привязувала тубильців до кострів і палила їх. Він говорить також, що вона привязувала їх до

дерев і уживала їх для вправ у стрільянні з револьверів. Така кількість згублено 30 тубильців і його розвідка партія знайшла деякі їх останки коло поліційної кемпи.

Грїбл каже, що поліція допущалася цих звірських мордів, коли розслідувала одне убийство серед туземців.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

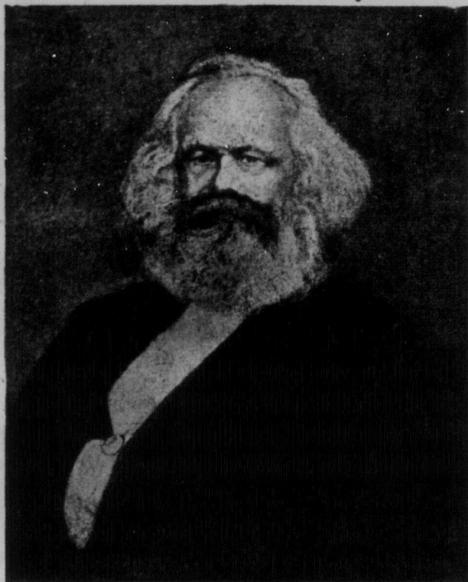
UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

КАРЛ МАРКС.

Березень — це місяць роковин, зв'язаних з історією визвольного руху працюючих. 5. березня — роковини заснування Комінтерну, 8. березня — Міжнародний день жінок-робітниць, 11. березня — роковини смерті Т. Шевченка, 14. березня — роковини смерті Карла Маркса, 18. березня — роковини повстання Паризької Комуні.

В минулому числі писали ми про 66-ті роковини смерті Тараса Шевченка, а в цьому йдемо про 44-ті роковини смерті Карла Маркса.

Карл Маркс був людиною епохальною, генієм, яких виділяють тільки століття. Є великі люди науки, дипломати, організатори, багато їх було перед і після Маркса, однак коли ми глянемо на їх фаянгу, то понад всіма ними бачимо дві величні постаті, що їм ніхто не дорівняє, це постаті Маркса й Леніна.

КАРЛ МАРКС
родився 5. травня 1818 — помер 14 березня 1883.

Здається — коли-б не було Маркса, не було-б і Леніна; коли-б не було Леніна, меншою була-б постать Маркса. Маркс вчив, Ленін розвивав цю науку, реалізував її, поклав під неї трішки підвалини, — встановив диктатуру пролетаріату на шестій частині земної кулі, — проняв мизок і кров працюючих й тим забезпечив за нею остаточно перемогу.

Значення Маркса в науці просто неозцінене. Його наука, це повне зсумування розвитку капіталістичного суспільства та визвольної боротьби робітничої класи. "Маркс, як каже Стелков, висвітлює, як виник та склався пролетаріат, до чого доводить його велика фабрична промисловість, як капіталізм руйнує його здоров'я, рідину та давню мораль". Маркс "довів, як поруч з цим зростає свідомість та організація робітничої класи, як зміцнюється де-далі її порівняння до свого визволення". "Пролетаріат, як найнища верства сучасного суспільства, каже Маркс, не може стати на ноги та випростатися, не висадивши в повітря своє будівлю зверхніх верств, що складають офіційне суспільство".

Маркс не лише кликав працюючих та вчив їх організуватися в самостійну політичну силу, але він сам їх організував (І. Інтернаціонал), писав ім програми, статуту ("Комуністичний Маніфест"), в яких твердив, що повалити капіталістичний лад, тільки через диктатуру пролетаріату прийдуть працюючі до соціалізму.

Коли помер Карл Маркс, то найблищий його товариш і співробітник Фридрих Енгельс писав зараз на другий день по його смерті: "Людство понижало на цілу голову, до того-ж на найбільш геніяльну з усіх, які у нього були за останні часи". Це так. Але те, що створили голови таких геніїв, як Карл Маркс і Ленін — житиме вічно.

НАУКА КАРЛА МАРКСА.

Наука Маркса викликає в цілому цивілізованому світі рожничу й ненависть цілої буржуазної (і урядової і ліберальної) науки, яка бачить у марксизмі щось вроді "шкідливої секти". Іншого відношення годі й чекати, бо-ж "безсторонньою" соціальною наукою не може бути в суспільстві, побудованому на класовій боротьбі. Так чи інакше, однак ціла урядова й ліберальна наука боронить найманого рабства, а марксизм виводить нещадну війну цьому рабству. Сподіватися безсторонньої науки в суспільстві найманого рабства — це така сама дуренька наївність, як сподіватися безсторонності фабрикантів у питанні про те, чи не годилося-б побільшити платню робітникам, зменшивши прибутки капіталу.

Та це ще не все. Історія філософії світа й історія соціальної науки виявляють з повною явністю, що в марксизмі немає нічого подібного до "сектанства" в значінні когось замкненого, заціпенілого навчання, повставшого остронь напрям-

ного шляху розвитку світової цивілізації. Навпаки, ціла геніяльність Маркса полягає саме лише в тому, що він дав відповіді на питання, які перецола думка людства вже була поставила. Його наука повстає як просте й безпосереднє продовження науки найбільших представників філософії, політичної економії й соціалізму.

Наука Маркса вселима тому, що вона правдива. Вона повна й одноцільна, дає людям суцільний світогляд, непримирна з ніяким забороном, з ніякою реакцією, з ніякою охороною буржуазного гніту. Вона — це законний спадкоємець всього найліпшого, що створило людство в 19. столітті в виді німецької філософії, англійської політичної економії, французького соціалізму.

Геніяльність Маркса полягає в тому, що він з'увів скорше від усіх зробити звідсілі і перевести послідовно цей висновок, якого вчить всесвітня історія. Цей висновок — це наука про класову боротьбу.

Люде завжди були й завжди будуть дуренькими жертвами обману й самообману в політиці, поки не навчуться за якімнебудь моральними релігійними, політичними, соціальними фразами, заваями, обіцянками, відшукувати інтереси одних чи других клас. Прихильники реформи й поліпшень будуть завжди обдурювані оборонцями старого, поки не зрозуміють, що всяка стара установа, хоч-би вона видавалася не знати як дивовижною й гнилою, держиться силою тих або других пануючих клас. А щоб зломити спротив тих клас, на це є лиш один засіб: знайти в самім оточуючій нас суспільстві, просвітити й організувати для боротьби такі сили, котрі можуть — і з огляду на своє суспільне положення повинні — утворити силу, спроможну змести старе і створити нове.

Тільки філософський матеріалізм Маркса вказав пролетаріатові вихід із духового рабства, в якому досі склили всі пригноблені класи. Тільки економічна теорія Маркса розяснила справжнє положення пролетаріату в загальному устрою капіталізму.

Ленін.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" НА 8 СТОРІН.

Вже одна ухвала 8-го Зізду ТУРФДім здійснилася. "Фармерське Життя" з 9. березня вийшло вже на 8. сторін. Та суть справи не у формальності виконання самої лише ухвали зізду, не лише в тому, що "Фармерське Життя" вийшло на 8. сторін, але й у тому, що на тих сторінках вміщено. А вміщено багато й доброго. Матеріал поважний, добірний, рижноманітний.

Перша сторона, як і все, інформаційно-наукові статті з різниці, кооперації, здоров'я й и. Треття — "З області господарства і науки", присвячена плеканню худоби. Надто цінна сторінка, бо до свого популярно-наукового матеріалу ще й прекрасно ілюстрована.

Редакційна — "Другий крок", це "Фармерське Життя" про своє побільшення. Дальше велика стаття про Т. Шевченка, з двома ілюстраціями поета, а треття — "Там, де нема панів", також дуже цінна стаття про "нас і наших ворогів", про "наш погляд на інтелігенцію", про те, що діється в робітничо-селянській державі й т. и.

Пята сторінка: довга стаття п. н. "Популярність Тараса Шевченка на Радянській Україні" і ілюстрація до неї з філми "Тарас Шевченко" — мати Шевченка з маленьким Тарасом йде на панщину жати.

Далі йде мова цифр. "Дисінфекція збіжжя", "Зернятка". Шеста, сема й восьма сторінки заповнені фармерськими дописами та всячиною, як також вміщено на них фотографії

ЗА ГАСЛА ПЕРШОГО ПІД ПРАПОРОМ ТРЕТЬОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Мусіло пройти аж 16 років від того часу, коли Карл Маркс і Ф. Енгельс в 1848 р. висунули в Комуністичному Маніфесті ідею міжнародного об'єднання пролетаріату, поки зрештою в 1864 році цю ідею було конкретно розв'язано через заснування І. Інтернаціоналу.

Після того як об'єктивні умови тодішнього розвитку капіталізму дали можливість К. Марксу й Енгельсу оголосити на весь світ ідею міжнародної солідарності, треба було ще 16 років страждання, боротьби й досвіду пролетаріату для того, щоб він усвідомив цю ідею та щоб з'явилася можливість заснувати І. Інтернаціонал. Але І. Інтернаціонал, який устами Карла Маркса накреслив шлях історичного розвитку пролетаріату, методи його боротьби, сам не міг здійснити свого програму й розпався. Хронологічно місце І. Ін-

міжнародно організації, приступити до практичного введення в життя гасел І. Інтернаціоналу.

І. Інтернаціонал не міг виконати своєї програми тому, що він не мав ще на місцях розвинутих партій робітничої класи, які практично своєю діяльністю могли-б здійснювати теоретичні погляди К. Маркса. І. Інтернаціонал нездатний був продовжувати справу І. Інтернаціоналу, не зважаючи на те, що через сприятливі умови природного розвитку пролетарського руху він збудував величезні політичні партії, — тому, що він відхилився від інтернаціоналістських ідей, ставив понад усе інтереси своєї країни, своєї нації.

Отже, в наслідок цього повстає нова організація, Комуністичний Інтернаціонал під керівництвом В. І. Леніна, яка протягом 8 років здійснювала гасла І. Інтернаціоналу.

І. Інтернаціонал написав на своєму паропорі гасло "боротьби пролетаріату за політичну владу"; ІІ. Інтернаціонал здійснив його на величезній території С.Р.С.Р. і підготував пролетаріат інших країн до того, щоб і там захопити владу до своїх рух. І. Інтернаціонал написав на своєму прапорі, що "справа визволення робітничої класи — це справа

його власних рук". Отже ІІ. Інтернаціонал супроти ІІ, який агітує робітничтво за те, щоб воно не покладалося на власні сили й через те співробітничало з буржуазією, — ІІІ. Інтернаціонал організує непримирно й незалежну від всіх інших клас акцію міжнародного пролетаріату. Організаційні-ж методи, що повинні допомогти перевести в життя акцію соціального визволення міжнародного пролетаріату, ІІІ. Інтернаціонал цілком переняв від І. Інтернаціоналу: як і І. Інтернаціонал, що намагався стати єдиною всесвітньою комуністичною партією, так і Комінтерн, переводить централізоване керівництво всіма комуністичними партіями, хіба що з більшим розмахом і ясністю, внесеними в досвід сучасного пролетарського руху великим генієм Леніна. Та ІІІ. Інтернаціонал не тільки прямує, але і досяг уже певних наслідків, що до утворення всесвітньої революційної партії.

Отже, ми бачимо, що єдиний Комінтерн здійснює гасла І. Інтернаціоналу, тільки він прямує твердо до всесвітньої соціальної революції.

Тому всім тим, кому дорого гасла І. Інтернаціоналу, треба як найцільній об'єднатися навкруги прапору ІІІ. Інтернаціоналу.

3 РУХУ В КОМПАРТІЇ КАНАДИ.

З нарад партійних членів-делегатів у Вінніпегу.

Заповіджені наради партійних членів, що були делегатами на сесорній з'їзді наших братніх організацій, які відбулись в другій половині січня у Вінніпегу, відбулись надсподівано успішно. Було це в дійсності одно з найбільших зібрань представників українських частин нашої партії.

Цього зібрання чекало багато життєвих питань, від вирішення й роз'яснення яких залежав дальший розвиток партії. Крім цього перевірено теперішній стан наших частин на місцях, зроблено підсумки наших досягнень та недостатків й намічено план дальшої праці, який має не тільки удосконалити й поширити нашу діяльність внутрі партії та на зовні, але також має, й мусить, доповнити нашу партію новими силами, новими членами й членкинями.

Від часу, коли наша партія прийняла нову, складнішу форму організації, серед членства зазначено деяке заміння й розгубленість. Нова форма організації, як ми того й сподівались, не так скоро приймається й засвоюється на місцях, як того бажали-б деякі менші втретвалі члени. До того, коли взяти на увагу, що не все членство партії правильно зрозуміло цей новий партійний зворот, то стане ясним, що нам потрібно час від часу перевірити не тільки поодинокі реорганізаційні кроки наших груп, але стежити й за поодинокими членами партії, справляючи їх, в міру потреби, на правильну дорогу, та докладно стежити за перебудовою партії у всіх її бувших секціях та відділах, аж до повної ліквідації старих організаційних форм.

Не треба однак розуміти, що ці форми можна закинути механічно, бо тоді прийшлося-б так само механічно приймати нові, що вже на практиці показалося для партії дуже небезпечним. Поки щось починаємо робити, перше мусимо зрозуміти чому ми це робимо, яка користь з цього для партії?

Переводячи реорганізаційні кроки наших груп, поодинокі наші бувші відділи й інші частини повинні частіше звертатися до центральних партійних установ за вказівками й порадами. Через те, що досі цього в нас зовсім не практикувалося, а справу реорганізації, по більшій часті, розумілось в механічному перегрупованні членства, тому саме членство в міру такої "реорганізації" почало розгублюватися й висувається з-під контролю партійних установ.

Після цього наступила зовсім виправдана таким станом річі й бездіяльність, інертність певної частини партійних членів. За цим ми почули нарікання на саму реорганізацію, немов тому винна реорганізація.

Першим конкретним кроком до зв'язання всього партійного членства є точне й негайне провірення його. В ті цілі висилається до всіх партійних частин відповідні kwestionari, які мусять бути як найскорше виповнені й заслані до Головного Українського Агітпроккому. Діставши це, зможемо повести дальшу працю в назначеному напрямі.

Вільні члени. Ми маємо також поважне число вільних членів, пороскиданих по всіх закутках Канади. Цим вільним членам kwestionarів не висилається, але зате мусять вони негайно прислати свої членські книжки за 1926 рік до головного офісу, де провіривши їх вишлеться їм ці книжки назад і від того часу братимуть вони свої членські стемплі впрот з Головного Українського Агітпроккому.

Коли такий вільний член не зробить це в протязі місяця, цим самим наразить себе на неприємности за неповнування партійному розпорядженню.

Партійний Вістник. Не менш важним і практичним рішенням було також започаткування видавання партійного журналу, що має служити для українського членства засобом для поширення партійної ідеології, засвоєння самих основних понять партії та тіснішого зв'язку між поодинокими групами як підчас реорганізації, так й після неї. Журнал цей має за ціль познайомлювати членство ближче й основніше з рижими назриваючими, а то й біжучими партійними питаннями та проводити лінію правильної орієнтації серед членства. Вістник цей почне виходити десь в половині березня, або з початком квітня.

Місяць травень — місяць рекрутації нових членів. Помимо того, що далеко ще до травня, все-ж таки не зашкодить повідомити наші партійні частини, що цей місяць призначено згаданими нарадами для ударної й енергійної кампанії за приєднанням нових членів до партії. Товариші на місцях повинні вже задалегідь підготувати цю кампанію, виробити відповідні плани, щоб вже від самого першого дня наша партія змогла рекордувати успіх.

За Ц.В.К. ТУРФДім, М. Шатульський, секр.

То-ж до праці, товариші й товаришки. Зі всією енергією й запалом, будуюмо нашу боеву організацію — оборонця й борця за інтереси працюючих — Комуністичну Партію Канади.

За Головою Український Агітпрокком, В. Босович, секретар.

ПОЛЬСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ КОНФЛІКТ.

За важливою політичною подією слід вважати припинення переговорів про торговельну угоду між Німеччиною та Польщею. Обидві сторони дали офіційне пояснення причин припинення переговорів. Польська сторона пояснила, що переговори припинила Німеччина з причин, що виходять за рамки угоди. З німецького боку заявляють, що припинення переговорів спричинила польська політика утисків Німців у Польщі. Крім питання про те, хто винуватий за припинення переговорів, обидва пояснення по суті сходяться. Ріжниця між поглядами та, що польський уряд вважає за можливе одночасно вести переговори про торговельну угоду та внутрішніми заходами ліквідувати німецькі підприємства в Польщі, а німецький уряд вважає це за неможливе. Та суть конфлікту не в цім. Припинення переговорів тільки викрило далеко серйозніший і глибший конфлікт між польською та німецькою сучасною державністю. Конфліктне питання насправді цілком виходить за рамки торговельної угоди. Це — питання про східні кордони Німеччини. Мабудь вірніше було-б сказати, — питання про методи розв'язання територіального конфлікту.

Англійський імперіалізм намагався помирити Польщу й Німеччину. Новий німецький уряд, очевидно, шукає якихось нових шляхів, має якісь нові плани. Тим зрозуміла особливе захоплення польської преси. Польський імперіалізм якаяк примара німецького рвану за імперіалістичні грихи молодого німецького державности. Ревізія версальської угоди руками німецьких націоналістів не що инше, як та сама ревізія шляхом компромісових угод між Чербердайном і Брінном, при чім було зважено колишні та майбутні "заслуги" і належні за них нові компенсації.

Л. Величко.

ДО ВІДОМА ФАРМЕРАМ.

Цим повідомляємо всі наші відділи і товариства в провінціях Саскешевані й Манітобі, які до цього часу зголюся до нас за організатором, що наш організатор, т. Кобзей, відідає їх місцевости в такому порядку:

- Продгом, Саск. — субота, 19. березня.
- Дана, Саск. — неділя, 20. березня.
- Вимер, Саск. — понеділок, 21. березня.
- Кемсек, Саск. — середа, 23. березня.
- Вергін, Саск. — середа, 23. березня.
- Канора, Саск. — четвер, 24. березня.
- Мір, Ман. — субота, 26. березня.
- Росборн, Ман. — неділя, 27. березня.
- Енгусвил, Ман. — понеділок, 28. березня.
- Портедж яв Прері, Ман. — вівторок, 29. березня.
- Ред Дір, Ман. — четвер, 31. березня.
- Брайстон, Ман. — п'ятниця, 1. квітня.
- Ст. Боніфейс, Ман. — субота, 2. квітня.
- Транскона, Ман. — неділя, 3. квітня.

За місцем і часом, в яких відбудуться мітінги, слідить за оголошеннями на місцях.

Організатор відідає також інші місцевости в Манітобі, які проголосимо пізніше.

За Ц.В.К. ТУРФДім, М. Шатульський, секр.

СТАЛІНСЬКИЙ ВЕЛИТЕНЬ.

Сталін, бувши Юзівка, в Донбасі, спочатку здається звичайним провінціалним містом, з крамницями, коопераціями, радянськими установами, бульварами, казармами. Але вже в самому місті ви відчуваєте подих копалинь та заводів.

Ось і сам сталінський завод, цей півстотітний велитень. Пронер південної металургії. Про-

ми, дишає організм цього багатющого краю.

Сталінський завод збудовано 60 років тому. З виробничого боку завод погано устатковано та збудовано. Будували його Англії, розраховуючи на дешеву робочу силу.

Завод розпорощено. Домени розташовано далеко від мартенів. Розпорощено прокатні цехи,

що замерзали від холоду.

1923 року ще здавалось за неможливе досягти передвоєнного рівня видобутку вугілля, вироблення чавуну й заліза. Але ось три роки гарячого відбудовного періоду — величезне напруження і "недосяжна" межа — передвоєнні норми — уже залишена далеко позаду.

На сталінському заводі та копалинях працюють на три зміни: робітничі армії уже перевищує 30 тисяч.

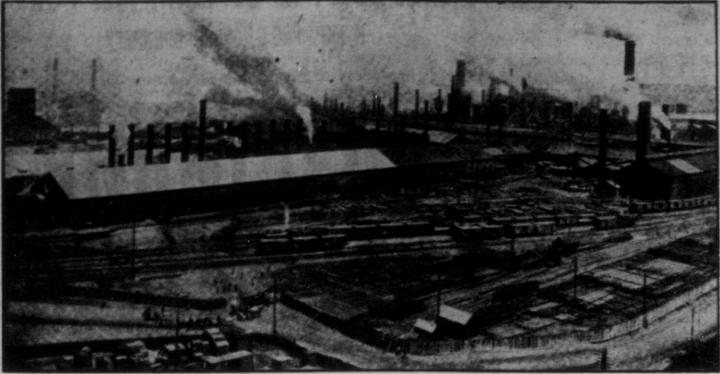
Нині завод влаштовує нову

професійні технічні курси. Вони вже випустили не один десяток цілком підготовлених доменників, сталеварів, газозварників, палячів, токарів та слюсарів. Зростає молода армія фабзавучнів. Заводи та копалині обростають силою, яка дві-три роки тому прибула з села, з червоної армії.

Тисячі робітників ще туляться по старих касарнях. Але за останні два роки біля заводу та копалинь виростили нові робітничі села. За два будівельні сезони 1925—1926 року витрачено в Сталіні на робітничі житлобудівництво 3½ мільона карбованців. В нових будинках уже влаштувалось біля 5 тисяч робітників. Частина робітників самі будують хатки-мазанки, одержуючи від комбінату в кредит будівельний матеріал та залізо. Таких хато-кватир та міської межею уже майже тисяча.

Сталін день і ніч гуде. Сталін шукає ширшого шляху, щоб викарсатись із тісних рябців старого устаткування, викарсатись із житлової кризи на широкій шлях соціалістичного будівництва.

О. Л. Перовський.

Загальний вид заводу в Сталіні, в Донбасі, на Радянській Україні.

сто в небо упираються сталеві вежі домен заводу; блищать величезними очима мартени. Дали — прокатні цехи, залізничі, електричні станції, допоміжні будинки, контори. На обидва боки від заводу маячать могилами копалині.

Копальні та завод живуть спільним трудовим процесом. Більша частина вугілля, що його добувають у копалинях,

хви. Ось чому потрібно так багато залізничного транспорту для зв'язку.

Однак, околиці обставини надзвичайно сприятливі для зросту заводу. Поруч із заводом багаті поклади коксового повітря, кар'єри вапняку. Доломит та вогнетрива глина, потрібні для періодичної перекладки доменних і мартенівських печей поблизу заво-

технічну базу. Він закладає підмурок міцної домни, на зразок "американки", кращої печі не лише в Сталіні, але і в усьому Донбасі. Із цього першого нового кистяка мусить вирости новий сталінський завод американського типу, міцно устаткований та механізований від першої до останньої ланки. Це потрібно, бо стара домна і мартенівська піч,

що замерзали від холоду. 1923 року ще здавалось за неможливе досягти передвоєнного рівня видобутку вугілля, вироблення чавуну й заліза. Але ось три роки гарячого відбудовного періоду — величезне напруження і "недосяжна" межа — передвоєнні норми — уже залишена далеко позаду.

На сталінському заводі та копалинях працюють на три зміни: робітничі армії уже перевищує 30 тисяч. Нині завод влаштовує нову

ФОТОГРАФІЯ В ТЕМНОТІ.

Англіському фізику Бердволдоло збудувати апарат, яким можна робити фотографії в темноті. Можна фотографувати тим апаратом не тільки мертві предмети, що знаходяться в темній кімнаті, але також людей і події, що відбуваються в темноті.

В присутності відомих англійських хеміків та фізиків, як також представників англійської армії, зроблено перші проби.

Апарати приміщено в зовсім темній кімнаті. Після того вузькою світловою пропустили позачервоні лучі. По кількох секундах в апараті появились відбитки предметів, що находилися в кімнаті. Пізніше один із запрошених на пробу увійшов до кімнати, освітленої позачервоними лучами. Його силуетка відбилася на клішці.

Якщо ці проби докладні; то цей винахід може бути в майбутності дуже корисний. Морські ліхтарні зможуть відповідно приміненню апаратом фотографувати все те, що діється навколо на морю. А крім того, це страшне оружжя в майбутній війні. А саме: можна буде в темноті фотографувати позиції і рухи ворога.

ЕКСПЕДИЦІЯ ВІДКРИЛА ГОРИ НА СИБІРІ.

ЛЕНІНГРАД, 7. березня. — Наукова експедиція відкрила в районі Якутська гори, які будуть названі горами Леніна.

Є вони більше як 1,000 миль довгі й 300 миль широкі, а в деяких місцях високі на одиннадцять тисяч стій.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ДУМКИ ВІДНОСНО БЮРА ДОПОМОГИ ІМІГРАНТАМ.

Лейбавд, Ман.

Прочитавши в "У.Р.В." ухвали 8-го з'їзду ТУРФДім, а зокрема про "бюро порад і моральної допомоги іммігрантам", я дуже зрадів, що наша організація так значно поступала і займається якими практичними справами.

Гадка допомогти іммігрантам є добра і на часі. Хоч більшість прибуваючих іммігрантів мають знайомих чи своїх — або зайняти власними справами, або попросту не знає куди вдатись, виправляє бідного іммігранта "на роботу" без практичних вказівок і порад, а бідний чоловік мусить вчитись гірким досвідом того, що міг мати без труду.

Знову-ж вигранти, що приїжджають з родинами, потребують особливого заопікування, бо не всі приїждять на готове, а часто трапляється, що і знайоми або свояки, до яких вони приїждять, є так само бідні і тяжко їм утримувати тих людей. Давати їм дозвіл зайняти поміж фермерами, майже за дармо, запалити дорозу, шмаття й інше всячину. Праця тяжка, а ще до того і зими і сніги, от хоч-би так, як цей зима.

Знову-ж самітні іммігранти — після літньої проби мають звичай перебувати по більших містах. Прожити в місті коштують дорого і робітник по кількох тижнях їде до сіла, де серед незначливо тяжких умов працює майже за дармо, запалити дорозу, шмаття й інше всячину. Праця тяжка, а ще до того і зими і сніги, от хоч-би так, як цей зима.

Такі самітні робітники, що не мають роботи в зими, можуть перебувати в фермах. Цей зими я допмаг їм таким робітникам винайти порожню хату. Вони пристарали собі палива, м'яса, барабол, капусту і інших споживчих товарів, живуть собі прекрасно і виховують, що їх коштують кожного лише попервах сімдесят доларів місячно так прожити. Тут вони підуть собі деколи на представлення, тут їх мають за людей.

Є і такі фермери, що мають більші помешкання і можуть завести містичні одного або двох робітників. Вони часом врубали-б дров або помолоти-б в іншій домашній роботі, як це звичайно буває, і їх коштувало-би дуже мало, або й зовсім нічого. Трапляється так, що чоловік купує собі "борт", а фермерка варить йому. По своїй душі, робітник, маючи п'ятдесят доларів, може дуже вигідно перекупувати на фермах. Ощадність — в сучасному тяжкому економічному положенні — є дуже пожадана.

В виду того завдання бюро повинно бути менше більше слідуюче: Удклати іммігрантам точних інформацій про роботу, роботодавців ("компенейшен ект") і т. ин. Висукувати у фермерських околицях порожню хату, де-би можна примінувати іммігрантські родини в комірне. Закладати комітети допомоги в таких околицях. Посередничити у вишукуванні місць на зимування самітним робі-

никам. Посередничити між фермерами й іммігрантами, коли їм потрібно робітників.

Проводити просвітну роботу і об'єднувати робітників з канадським робітничим життям взагалі.

Подати ціх кілька думок з власного досвіду, в рішучу переконаний, що змугати на фермах можна дуже тано.

Діяльність бюро не повинна бути лише для іммігрантів, але для усіх робітників, а робітники, змугучи на фермах, заощадити-би багато грошей.

Іван Гадуш.

ОРГАНІЗАЦІЯ — ОДИНОКИЙ ВИХІД ДЛЯ РОБІТНИЦТВА.

Лейбавд Парк, Онт.

Не довго я ще в робітничій організації, але вже зрозумів ясно, що доля робітників лежить в їх власних руках і що шлях до їх кращого життя веде тільки через робітничу організацію. Коли-б всі робітники це зрозуміли сьогодні, то ще сьогодні-ж вони могли-б зробити своє життя багатим кращим, як воно є зараз. Не треба тут нічого більше, як цей одиницький свідомості в робітників, що їх сила і правда лежить в їхній організованості. Вистарить тільки, щоб всі працюючі хотіли порозумітись між собою й створити одну могутню робітничу організацію; а всі крикати й неправда шезли-б на віки міль людями на землі, мов від удару грому.

Скільки мук, гора й злиднів могли-б ми чорнороби заощадити собі, коли-б ми зрозуміли відрозу, що це таке робітничі організації.

А ми могли-б зрозуміти, коли-б тільки хотіли! Ми змогли-б напевно, — про це запевняю вас я, простий робітник, що до нещадної ходи самий одиницький, блукав в темряві, світа не бачив крутом себе і нічого-ж не розумію — чому ми, діти праці й злиднів мусимо весь наш дітн праці до ніякої організації не належати, про ніщо не думати — аж коли заслаб і пішов під операцію. Тоді-то все, що я мав і що заощадив собі був, пішло на шпиталь і на лікарні, а коли вийшов з шпиталю, я був бідний, голодний і босий. І ніде ніхто мене не знав, і ніхто не спитав: хто ти й звідки ти, чи ти їв, чи ти мав де голову склонити. Крутом мене холодно, пусто, самітно, в серці невисказано болюю.

Аж ось принагідно купив за останніх кілька центів "Укр. Роб. Вісти" і став їх читати, щоб нульгу забути. Читав, читав, і неначе на душі лекше й ясніше ставало, бо там писалось про таких самих злидарів, як і я; писалось про їхні горе й кривиди і про те, як можна робітничі вийти з того тяжкого свого положення. Я читав шораз жадніше й перечитавши її до останнього слова, я вже знав, що є робітничі організації, в яких згуртовані робітники в тій цілях, щоб собі взаімно помагати в біді, щоб працювати спільно для своєї освіти. Оттак я довадсь до ТУРФДім і Р.З.Т. Мені здавалось немов мене кличе якийсь могутній голос: Товаришу, робітнику, ходи до нас, ставай в наш ряди і допоможи нам будувати краще життя для нас робітників. І я пішов до відділу ТУРФДім в Садборн і зголосився в члени Р.З.Т. Від того часу минуло заaledви кілька місяців, але я неначе відродився і світ мені зовсім інакший видається. Я зрозумів велику тайну, чому ми працюючи все так бідуємо.

Тільки тому, що ми невідомі й не з'організовані, тому що ми байдужі до власної долі і не хочемо навіть подумати хвиляку над собою; хто ми, що ми й і що нас чекає в найближчому майбутньому. І через цю байдужість окраз нас доведеться ще довго ждати на поліпшення нашої долі, аж доки свідомість не поширяться між всіми робітниками. А це певно прийде, так певно, як певним є, що завтра сонце зійде.

Але коли-б це було скорше, то тим лише було-б для нас! А це від нас залежить. Памятаймо, що робітник без організації і робітничої газети, як риба без води!

Я прошу очим редакцію "У.Р.В." вислати мені цей часопис на мою нову адресу в Лейбавд, куди недавно переїхав зі Садборн. На це заснаду покищо на пірничу передплату \$2.00 і на пресовий фонд \$1.00.

Петро Гнатик.

ПОЧЕСНА НАГОРОДА ЗА ПРАЦЮ ДЛЯ "ВОРКЕРА".

Робітничі почесні прапори в нагороду за успішну працю підчас кампанії в користь "Воркерів" одержали слідуочі Центральні Мельні Комітети й поодинокі відділи Компартії Канади:

І.М.К. в Порт Артур і Форт Вільям; І.М.К. в Лейкеміт і Нанаймо; І.М.К. в Фора і Винасдор; І.М.К. в Савт Поркколпін; І.М.К. в Верміанн Виледж; Укр. відділ Компартії в Лейбвудж, Ата; Укр. Агітпроком у Вінніпегу, Ман.

Окрім того є ще багато поодиноких відділів по цілій Канаді, що зробили добру роботу для свого часопису, осягнувши світлі успіхи в кампанії; сподіємось, що ці останні отримують в найближчому майбутньому почесний прапор.

ПОДЯКА ГОЛОВНОМУ ЗАРЯДОВІ Р.З.Т.

Віннігер, Ман.

Очим бажаю скласти на сторінках "У.Р.В." цих кілька слів подяки Робітничому Запозомовому Товариству за запозому, яку я отримав за час моєї слабости. Також складаю ширшу подяку опікунам хорих, що відвідували мене в часі моєї слабости. Я дуже вдякований тим, що належу до такої організації, як Р.З.Т., бо Робітничі Запозомові Товариство виплачує своїм членам запозому совісно. Я прибув зі старого краю в 1926 р. і вкортці зрозумів значіння організації, до якої тепер належу.

Тому кличу вас, робітнику і робітницю, не марнуйте часу, а скорію приступіть в ряди Р.З.Т.; не кажіть, що ви здорові, бо робітник мусить все бути забезпечений на випадок слабости або каліцтва. Не кажіть, що ви ще маєте час, але вступаєте в її ряди зараз, бо колись може бути за пізно.

З товаришеским привітом,

Василь Карпін.

Чи ви ворог своїм приятелям?

Коди ні, то чому не постаріється, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите ім приятельську прислужку, як зробите їх передплатниками "У.Р.В."

Відновляйте передплату на "Укр. Робітничі Вісти"!

І. ЕРЕНБУРГ.

ЛЮЛЬКА.

Оповідання з часів Паризької Коомуни.

(Продовження.)

Весною 1869 р., коли Люї Ру було 28 літ, а його синові Полеві два роки, Жульєта взяла дві сорочки, горня і шітку і перейшла до хати різника, що торгував кониною на вулиці Чорної Вдови. Вона покинула чоловікові Поля, тому що різник був чоловік нервовий і дуже люблячий молоді жінки, взагалі не любив дітей. Люї взяв сина, поколисав його, щоб не плакав, поколисав незручно, тому що вмів тільки камінями піднімати, а не дітей, і пішов з люлькою в устах вулицями передмістя Святого Антонія. Він дуже любив Жульєту, але розумів, що вона поступила як слід, — у візника було багато жовтих монет, він може навіть поверхати на другу вулицю, а з ним Жульєта стане безжурно сміятися. Він згадав, що батько його Жан, кричачи "хліба", а став, як і тисячі других камінярів, теслів і і ковалів обороняти найгарнішіх своїх жінок, а матері Люї, що заливалася сльозами:

— Мені треба йти, а ти повинна сама удержуватися. Пивораб який високого плота, корабель — широкого моря, а жінка — спокійного життя.

Згадуючи слова батька, Люї ще раз подумав, що він поступив як слід, удержуючи Жульєту, але й Жульєта поступила не зле, коли відійшла від нього до багатого різника.

Потім Люї знову став домом і бавив сина. Але незадовго настала війна, а лихі Прусаци облягли Париж. Більше ніхто не хотів ставити домів і недокінчені будинки опустіли. Кулі пруських гармат, падаючи, розбивали домн прегарного Парижа, над якими працювали Люї Ру і другі каміняри. Люї Ру не стало праці, не стало хліба, а трилітній Поль вмів уже мовчати навіть уста мов ворожого. Тоді Люї дали зброю. Взавши її, він не йшов співати й кричати "хліба", а став, як і тисячі других камінярів, теслів і і ковалів обороняти найгарнішіх своїх жінок, а матері Люї, що заливалася сльозами:

ля прийняла до себе добра жінка, власниця склепу з яриною, добродійка Моно. Люї Ру разом з другими робітниками, серед зими, на пів боги, нових гарматні кулі на форт Святого Вінцентія, а гармата стріляла на злих Прусаків. Цілими днями він нічого не їв, бо в Парижі був голод. Він відморозив собі ноги, бо зима була студена. Прусські кулі падали на форт Святого Вінцентія, і робітників ставало чимраз то менше, але Люї Ру не покидав свого місця біля малої гармати, він боронив Парижа. І найгарніше зі всіх міст годі було не боронити. Без огляду на те, що на фортах панував голод і холод, роїлася огні бульварів Італійського і Капуцинського, було досить рубінових наливков для панів, і не сходилась безжурна усмішка з жіночих лий.

Люї Ру знав, що короля вже не стало і що тепер в Парижі республіка. Підносячи кулі до гармати, він не міг пригадувати над чим, що це таке "республіка", але робітники, що приходили з Парижа, говорили, що каварні на бульварях, як і перешде, переповнені паніччями і безжурними жінками. Люї Ру, чуючи їх негодуювання, уявляв собі, що в Пари-

жі нічого не змінилось, що "республіка" находиться не на вулиці Чорної Вдови, а на широкій площах семираменної Звізди, і що, як тільки каміняри проженуть Прусаків, малий Поль далі буде отворити свої уста. Люї Ру знав це, але не покидав свого місця біля гармати, і Прусаци не могли вертесті до міста Парижа.

Але одного ранку йому приказали покинути гармату і вертесті на вулицю Чорної Вдови. Люде, котрих називали "Республікою", а були це панічі і безжурні жінки, пустили Прусаків до прегарного Парижа. З люлькою в зубах похнюпений Люї Ру ходив вулицями передмістя Святого Антонія.

Прусаци прийшли і відійшли, але ніхто більше не ставив домів. Поль, як ворона, отворив уста, і Люї Ру став чистити зброю. Тоді на мурах оголошено грізний приказ, щооби робітники віддавали зброю, бо панічі і безжурні жінки, котрих називали "Республікою", пригладали собі липневі дні 1848 року.

Люї Ру не хотів віддати своєї зброї, а з ним і другі робітники передмістя Святого Антонія та других передмість. Вони вийшли на вулицю зі зброєю і стріляли.

На другий день Люї Ру побачив, як вулицями тягнулись чепурні карити, розтяжні екіпажі, фургоны і теліги. На телігах лежало усвке добро, а в каритах сиділи люде, котрих Люї зник бачити в каварнях більших бульварів або в Бульонському лісі. Іхали хирляві генерали в малинових шапках з грізними вусами, молоді жінки в широкіх спідницях з кружевами, товсті пари у фіолетових рясках, старі пані в циліндрах ріжких красок, молоді одишери, що ніколи не бували на форті Святого Вінцентія, на других фортах, поважні й лісі ляке, собачки зі стяжками на гладко причесаній, шовковій шерсті а навіть крикливі папугаї. Всі вони іхали в напрямі Версальських воріт. І коли Люї Ру вечером вийшов на площу Опері, побачив пусті будинки, де панічі не пили більше рубінових наливков, і самітні магазини, біля яких вже не сміялися безжурні жінки. Люде з кварталів Елізейських Піль, Отеля і Святого Жермена, люті на робітників, що не хотіли віддати своєї зброї, покинули прегарний Париж, і навіть зеркала поверхні хідників не відбивала більше огні та почорніла.

Люї Ру зрозумів, що "Республіка" відіхала кудись в каритах і фургонах. Він питав друтих робітників, хто остався на її місці, — йому відповіли: "Паризька Комаун". І Люї зрозумів, що Паризька Комаунна живе десь недалеко від вулиці Чорної Вдови.

Але панічі і жінки, що покинули Париж, не хотіли забути найгарнішого зі всіх міст. Вони не хотіли віддати його камінярам, теслям і коваліям. І знову гарматні кулі стали розбивати домн, тепер їх слали не лихі Прусаци, а добрі знайоми гості з "Англіійської" каварні і других. І Люї зрозумів, що йому треба вернутися на своє старе місце на форті Святого Вінцентія. Але власниця склепу з яриною, добродійка Моно, була не тільки доброю жінкою, але і доброю католичкою. Вона відказалася пустити до свого дому сина одного з безбожників, що вбили паризького єпископа. Тоді Люї Ру взяв люльку в зуби, а свого сина Поля на плечі і пішов на форт Святого Вінцентія. Вночі малий спав у домі сторожа водочаки при форті Святого Вінцентія. Сторож подарував Полеві нову глиняну люльку, точнісінько таку саму, яку курил Люї Ру, і кусок мила.

Тепер Поль, як тільки йому на-

доило слухати вистрілів і грядити на гармату, що виклидала кулі, міг ще пускати мільяні баньки. Баньки були всякої краси — голубі, рожеві і білієві. Вони були подібні до ляльонів, що їх купували чепурним дітям в Тіліерійському саді панове і безжурні жінки. Правда, баньки сина каміняра були тільки хвилину, а баньки дітей із ділянці Елізейських Піль держалися цілий день, сильно привязані, та одні і другі були прегарні, і одні і другі скоро умирали. Пускаючи із глиняної трубки мільяні баньки, Поль забував отворити уста і чекати на кусок хліба. Підходячи до людей, котрих називано "комунарами", і серед котрих находився Люї Ру, він поважно стискав зубами люльку, наслідуючи батька. І люде, забуваючи хвилями на гармату, ласкаво говорили Полеві:

— Ти правий комунар. (Далі буде.)

"РОЗБИНИК КАРМЕЛЮК" на сцені Укр. Роб. Дому у Вінніпегу в суботу, 12 березня розскаже своїм ділом, що він був і за що його названо розбіником. Не трайте нагоди побачити його й часно набувайте тикети.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

УКРАЇНСЬКИМ ЧОРНОРОБАМ ПІД ОСУД.

Хоч я собі звичайний бідний український чорнороб і самоу, що свого кривду знав добу собі власним зусиллям у військовій відділенні...

Перечитую частенько й українські патріотичні часописи — католицькі й православні, і порівнюю їхню писанину з українською робітничою пресою...

Я горю зі встиду, що українська "патріотична" інтелігенція, яка все-таки вийшла з крові й кістки свого бідного працюючого народу...

В мене горює бургиня в жилках на згадку, що між українськими чорноробами — робітниками й фермерами, є ще багато невідомих, які переплачують і читають ці газети, не розбираючи й не проучуючи навіть...

Але розуміють не свідомі робітники й фермери, які відкрилися очі й вони ясно бачать, як ганебно редактори патріотичної української преси ошукають своїх читачів, як безсовісно спекулюють вони на їх нерозумінні й безкритичності...

Недавно відбувалися по цілій Канаді масові протести українського робітництва проти дикого шантажистського терору в Польщі взагалі, а зокрема проти засади на смерть польськими суддями в Тернополі українського селянина, Михайла Білого за те, що польські жандарми знайшли в нього комуністичні брошури.

Українське робітництво й фермерство Канади, а радше велика й найсвідоміша його частина, протестувала проти такого безпримірного дикого терору, п'ятувала страшні насильства польської шпакти й шпакетівських судів не тільки над т. М. Білим, але й над сотками й тисячами інших українських селян, робітників і студентів, що запевняють сьогодні польські торми, словом — п'ятувала насильства цієї шпакетсько-панської Польщі над цілим нещасним українським народом Західної України.

Протести ці перовидні українські робітничі організації під проводом своєї чесної української робітничої преси. Це один з найбільш збитий факт. Це один з найбільш збитий факт. Це один з найбільш збитий факт.

Чи не з'ясували ви тоді це, болю, болю колоду цієї справи, за яку протестували десятки тисяч українських робітників і фермерів? Чи кому-ж вони з'ясували? Бо по думці "У. Г." і "К. У." селянини М. Білий, чи не Українець, з "комуніст", а протестували за ним такий самі комуністи в Канаді, які тим самим теж не є українським народом, бо вони протестували за "комуніст" і самі є "комуністами".

ми сотнями й тисячами українських селян і робітників, що їх польські судді ще будуть судити, вивати або стріляти, як застріляв Мельничука, Шеремету й багато, багато інших українських студентів, селян і робітників — знов таки за комунізм. Чи-ж вони не є українським народом? По "логічному" розумінням "У. Г." і "К. У." вони теж не є українським народом, тільки "комуністами-протестувальниками", бо їх судили "за комунізм". Так хто-ж вкінці є тим "українським народом", за яким побиваються наші патріотичні редактори?

Як-же це глибоке питання — скажуть з обуреним патріотичні редактори, — адже-ж український народ не чиниться на тисячі, а на мільйони. Правда, дійсна правда! Адже-ж окрім тих кількох чи навіть кількох-сот тисяч недоволених, безбожних і бунтарських селян, робітників і студентів, які через свій більшовизм не заслугоують в "У. Г." і "К. У." на назву "українського народу", є ще цілі мільйони справжнього українського народу, українських селян і робітників, які не є "комуністами", бо їх не судять польські судді. Правда, бо цілі мільйони відрозі не в силі польських судді поставити перед судом своєї "саведливості". Але чи дійсно ці мільйони маси українських селян і робітників, яких не бачимо й не можемо бачити перед трибуною польського суду, — не є такими самими, як і ті, котрих судили, судять або будуть судити? Чи в них не горить вогонь ненависті до чужих, як і своїх такі панів, понів та суддів, чи не борються ці маси проти брехні, кривди й насильства? На це ви всі, українські робітники й фермери, які маєте в старому краю своїх рідних і знайомих, і читаете їхні листи, — можете найкраще сами собі відповісти. Ці десятки тисяч листів, які щодня приходять до вас з Галичини, Буковини й з усіх закутків Західної України, це-ж один страшний стогін і скарга гноблених і катованих братів наших, це один однодушний крик розпучки, гніву й бунту проти звірства панів гнобителів і їхніх наймитів — українських такти рикачів, панів і підпанків! Спитайте-ж тепер читачі "У. Г." і "К. У." своїх редакторів, чи цей дук бунту не є таким самим, за який судять тисячі наших рідних братів — селян і робітників Західної України?

А коли так, то що-ж тоді остинє в патріотичному понятті "українського народу"? "Український народом" остинє тоді лише горстка проложних українських панів і понів, як В. Бачинський, Назарук, Ілків і т. п., для яких "Україна" — це "Ясновельможний Гетьман" зі своїми прихвостнями.

Ціні тикетів уміромані. Приходять всі, щоб набуватися грою і співом наших маліх мистців. Комітет.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДЛІЛУ Р.З.Т. В ІСТ КИЛДОНАН.

Повідомляється членів і членкинь відлілу Р.З.Т. в Іст Килдонан, що в неділю, 13. березня, в годині 2. по полудні відбуються місячні збори загального товариства. Всі члени і членкині повинні обовязково прийти на ці збори.

Робітників і робітниць, що бажають вписатися до нашої організації радо вітаємо.

СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

В неділю, 13. березня ц. р. відсвяткується в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан 66-ту річницю смерті нашого великого поета Тараса Шевченка.

ВЕЛИЧАВИМ КОНЦЕРТОМ.

Спільними мистецькими силами устроюється цей концерт на те, щоб гідно вшанувати пам'ять великого поета-борця за поневолені працюючі маси.

В концертову програму входять: хор, музичний оркестр, декламції, солові співи й інші. Програма дуже багата і цікава. Реферат про значіння свята виголошить тов.

Початок в годині 8.30 вечером. Вступ за добровільними датками. Приходьте громадою. Приходьте зачасу.

Коли переїдете з однієї місцевості до другої або перенесете з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цьому не вистарить подати тільки нову, але краще потрібні подати і стару Вашу адресу.

Заряд.

мо й багато інших, нем дикало українське селянство й робітництво, яке в залузі з російськими робітниками в селянстві поволіло невинну тиранію царів, а засудило вільний братній союз працюючих народів. Тим духом диким сьогодні кожний чесний український робітник, селянин і інтелігент Західної України, який любить свій народ, бажає йому щастя й волі й ненавидить неправду, насильства й визиски.

"Дух Руїни" "панів Наддніпрянців" — це наш дух боротьби, дух революції, дух поступу! Тому його так ненавидять чорна реакція або консерватизм, якого втіленням є класа галапанських панів.

А чому? — це легко зрозуміти. Недоволені є ті, що їх гноблять, кривдять і визискують; тому вони борються хочуть усунути все зло, що їх гнітить, направити його й зробити зло неможливим в майбутньому. Цих недоволених називають радикалами — а зараз більшовіками.

Вдоволені є ті, що все мають, а нічого не роблять. Існуючий лад їм подобається, бо він їм запевняє всі блага; зате-ж ненавидять вони поступ, боротьбу й всяку зміну. Вони перейняті духом реакції й консерватизму, який стоїть в прямих протилежності до духа поступу, бунту, революції — бо "духа руїни" — як сказав Наддніпрянцем, що плаче за зруйнованим царством. Чи ясно тепер читачам патріотичної преси, хто такі ці редактори, за ким плачуть, а кого ненавидять?

Визвольні змагання українських працюючих — це для них клятий "більшовизм", або ненависний "Дух Руїни"!

(Кінець буде.)

ОПОВІСТКИ.

УВАГА! ВЕРГЕВІЛ І ОКОЛИЦЯ!

Старанням відлілу Секції Молоді ТУРФДім у Вергевіл відбувається в п'ятницю 25. березня ц. р. в год. 8.30 вечером в Укр. Роб.-Фарм. Домі

ДІТЯЧИЙ КОНЦЕРТ і представлення "ТАРАСІВ СОН".

Виконавцями будуть самі діти, учні У. Р. Д. Школи при відлілі ТУРФДім у Вергевіл, Алта.

Помимо довгої місцевої організації наші дітяти бажають своєю працею спричинитися до будови ще одної нашої інституції на сході Канади — в Торонто.

Отже чистий прихід в цього вечера призначений на будову У.Р.Д. в Торонто.

Ціні тикетів уміромані. Приходять всі, щоб набуватися грою і співом наших маліх мистців. Комітет.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДЛІЛУ Р.З.Т. В ІСТ КИЛДОНАН.

Повідомляється членів і членкинь відлілу Р.З.Т. в Іст Килдонан, що в неділю, 13. березня, в годині 2. по полудні відбуються місячні збори загального товариства. Всі члени і членкині повинні обовязково прийти на ці збори.

Робітників і робітниць, що бажають вписатися до нашої організації радо вітаємо.

СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

В неділю, 13. березня ц. р. відсвяткується в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан 66-ту річницю смерті нашого великого поета Тараса Шевченка.

ВЕЛИЧАВИМ КОНЦЕРТОМ.

Спільними мистецькими силами устроюється цей концерт на те, щоб гідно вшанувати пам'ять великого поета-борця за поневолені працюючі маси.

А НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

В останніх тижнях салуючі товариші і товаришки придбали для нашої газети нових передплатників:

ПРИДБАНИЯ У ВІННІПЕГУ.

Д. Кошун придбав одного щорічного передплатника.

С. Степанюк придбав трох щорічних передплатників.

М. Бречка придбав одного щорічного передплатника.

Дмитро Дригбика придбав двох щорічних передплатників.

Г. Сидор придбав одного щорічного передплатника.

Піотр Попович придбав трох щорічних передплатників.

Петро Оршич придбав двох щорічних передплатників.

Степан Дідух придбав одного щорічного передплатника.

Дмитро Озеро придбав одного щорічного передплатника.

Василь Шпигот придбав одного щорічного передплатника.

Степан Катеринич придбав трох щорічних передплатників.

Г. Грещиди придбав трох щорічних передплатників.

Н. Тешер придбав одного щорічного передплатника.

Петро Сольник придбав трох щорічних передплатників.

Василь Рибак придбав трох щорічних передплатників.

Кароль Забєк придбав одного щорічного передплатника.

Денис Мойсок придбав чотирьох щорічних передплатників.

Мартин Возник придбав одного щорічного передплатника.

Стефан Гиндик придбав двох щорічних передплатників.

Теодор Чок придбав одного щорічного передплатника.

Евстахій Білосий придбав одного щорічного передплатника.

Овекса Старух придбав одного щорічного передплатника.

Никола Ткачук придбав одного щорічного передплатника.

Ілько Лазечко придбав одного щорічного передплатника.

Яким Семенюк придбав одного щорічного передплатника.

Д. Гриник придбав двох щорічних передплатників.

Никола Гречак придбав одного щорічного передплатника.

Дмитро Царик придбав трох щорічних передплатників.

Михайло Грицайло придбав двох щорічних передплатників.

Максим Семенюк придбав двох щорічних передплатників.

Іван Тхороський придбав одного щорічного передплатника.

Ілько Милевич придбав трох щорічних і одного щорічного передплатників.

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР В ТРАНСКОНІ, МАНІ!

Старанням українських робітничих організацій, що гуртуються в Українським Робітничім Домі в Трансконі, устроється 18. і 19. березня (в п'ятницю і суботу), в Укр. Роб. Домі в Трансконі

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР.

На цьому Базарові є дуже багато цінних і корисних річей. Багато танних та цікавих розігравок. Описати на цим оголошенню трудно. Ви мусите зайти самі, подивитися та вибрати для себе те, що Вам конечно потрібне.

Підчас Базару виступить кілька наших танцюристів зі школи Українських Народних Танків, що існує при відлілі ТУРФДім.

Базар закінчиться Величавим Концертом, який відбується в неділю, 20. березня в годині 8. вечером.

Вступ на Базар вільний для всіх.

Початок Базару в п'ятницю, 18. березня в год. 7. вечером.

Приходьте громадо! Кличте своїх знайомих! Приходьте на час!

"ГАЙДАМАКИ" В САСКАТУНІ.

Драмспівгурток при відлілі ТУРФДім в Саскатуні відіграє в п'ятницю, 18. березня 1927 р. в салі Українського Робітничого Дому прекрасну п'єсу, інсценізовану з поеми Тараса Шевченка знісним українським артистом Лесем Курбасом, п. н.

"ГАЙДАМАКИ".

В цій п'єсі-п'єсі змальовано боротьбу українського селянства з польською шпактою, звісну в історії під назвою Коляшчини, тоб-то гайдамацького повстання в 1768 р. під проводом Гонтя й Залізняка.

Вже сотні разів grano цю поетичну п'єсу на Рад. Україні з великими успіхами, але на американським континенті встановлено її досі історичний драмспівгурток при Укр. Роб. Домі в Вінніпегу — три рази під ряд і всі три рази велика вінніпегська саяя Укр. Роб. Дому була виповнена по береги, а сотні людей мусили вертати домів із-за браку місця, помімо того, що У.Р.Д. в Вінніпегу має 1000 кіресед.

Тож і ви, товариші робітники й фермери з Саскатуни й околиці, не забудьте прийти на цю прекрасну п'єсу, якої не забудете, доки житимете.

На цій виставі побачите все, чим український народ жив в тих часах; побачите його горе й його радість: співи, танці, музику — серед моря сльоз і крові.

Участь в цьому представленні візьме поверх 60 осіб.

Не опустіть-же цієї нагоди, бо хто знає, чи доведеться вам вдруге щось подібного побачити.

Початок в годині 8.30 вечером. Ціні місць 50 ц.

ЛЕКЦІЯ ПРО КИТАЙ У ВІННІПЕГУ.

Повідомляється українських робітників, що старанням Товариства Самообразовання Російських Робітників відбується дня 12. березня в Либерті Темпл (410 Річард) лекція в російській мові на тему: Шо діється в Китаю. Лекцію виголошить т. В. Фрідман.

Початок в годині 8. вечером.

Товаришу Полевський! Мені відомо, що Ви тепер перебуваєте в Гес-милтон, Онг, тому відношуся до Вас з проханням, щоби ці гроші, які Ви мені вийні, передали від мене імені як жертву на будову Укр. Роб. Дому в Торонто. Сподіюся, що моє бажання буде негайно сповнене, за що з гори дякую.

З товаришеским привітом, Я. Яворський.

P.S. Про передачу грошей на више згадану цінь прошу повідомити мене на адресу: John Jaworski 1033 Aberdeen Ave. Winnipeg, Man.

ЗБОРИ ВСІХ УКР. ЧЛЕНІВ КОМПАРТІЇ У ВІННІПЕГУ.

Повідомляється всіх українських партійних членів, як з шапових груп, так і української групи, що в неділю, 13. березня відбуються в головній квартирі, п. ч. 267 Селкирк Евіню спільні збори всіх українських партійних членів, на які кожний член повинен обовязково прийти. Є важні справи до обговорення і присутність кожного члена конечна. Початок зборів точно в в годині 10.30 рано.

Укр. Агітпроком.

ЧИ ВИ ЧИТАЛИ ОПОВІДАННЯ "КАРМЕЛЮК"?

Хто-ж з України не знає чи не чув про славного розбійника Кармелюка. Адже-ж і в піснях про него співають: "За Сибіром сонце сходить, хлюпці не злівають, аи на мене, Кармелюка, всю надою майте".

Тож старанням комітету допомоги будові Укр. Роб. Дому в Торонто драмспівгурток при Укр. Роб. Домі у Вінніпегу

відіграє

В СУБОТУ, 12. БЕРЕЗНЯ 1927 РОКУ В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

прекрасну драму в 5-ох діях і 6-ох відслонях

РОЗБІЙНИК КАРМЕЛЮК

Розбійник Кармелюк — це наддніпрянський Довбуш. Його дуже добре змальовано у своїй повісті М. Старицький, а що повість інсценізувала його дочка, відома письменниця Старицька-Черняхівська. Кармелюк був повстанцем проти катів-панів. Перед ним пані дріжали, ловили й не могли зловити, бо селяне ніколи не видавали Кармелюка. Не трайте нагоди побачити цю надзвичайно захоплюючу драму на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпегу в суботу, 12. березня. Переказуйте знайомих.

ЦІННИ МІСЦЬ: 50, 40 І 25 ЦЕНТИВ.

Тикети можна набути кожного вечера в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі.

ПОЧАТОК Т О Ч Н О В ГОДИНІ 8.15 ВЕЧЕРОМ.

СТАРАННЯМ КОМІТЕТУ ДОПОМОГИ БУДОВІ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО ДРАМСПІВГУРТОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ

устроює

В НЕДІЛЮ, 13. БЕРЕЗНЯ 1927 Р. В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА КОНЦЕРТУ НАДЗВИЧАЙНО БАГАТА. ПРИХОДІТЬ ЯКНАЙЧИСЛЕННІШЕ!

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється членів відлілу ТУРФДім у Вінніпегу, що місячні членські збори відбуються в неділю, 13-го березня.

На зборах будуть обговорюватися важні справи, як також на зборах тов. секретар роздасть членські книжечки на цей рік.

Тому кожний член відлілу повинен обовязково взяти участь в цих зборах.

Початок зборів в годині 2.30 по полудні.

Заряд.

ЛЕКЦІЇ теорії музики і гри на піані, вживаючи при цьому найкращого методу наваचना, дає Марія Кекнішова (пір вуальні Абердін і Артілері) Вінніпег, Ман.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі своїх двох братів Семена і Стефана Лугофети, з села Добровляни, повіт Залішки, Галичина. В 1915 р. перебували в Ванкувер, Б. К. Зголошуватися на адресу: Anna Krasnozouk (33) Worthington, Ont.

ПОШУКУЮ в важній справі Василя Бачинського, котрий перебував минулої осені в місцевості Кіркенд Лейк, Онг. Хто знає про него, або він сам, прошу повідомити мене на салуючу адресу: N. Kawiuk, P. O. Box 511, Red Deer, Alta.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі свого шагара Григорія Калюку, з села Гайридішів, повіт Кіцмань, Буковина. Межо хто про него знає, або він сам, прошу зголоситися на салуючу адресу: S. Martyniuk, P. O. Box 481, Kenora, Ont.

ПОШУКУЮ свого краяна, Ступриць Шварка, з села Новосілка Костюкова, повіт Залішки, Галичина. Через довгий час перебував в Кімберлей, Б. К., а вже рік, як не маю чути про него. Маю до него дуже важну справу. Хто знає про него, або він сам, прошу зголоситися на адресу: Mike Sadowsky, P.O. Box 226, Big Valley, Alta.

НА ПРОДАЖ 100 акрова фарма пір миль від міста, 22 миль до Гемілтон. Добра будинки і добра воля. 30 ачовних дерев — яблоні, груші і сливи, теж і виноград можна планувати; 10 акрів засіно жовту, 5 акрів врано, 10 акрів сіла а рента сіно. Також є менші і більші фарми на продаж в добрім положенню. Хто бажає-би купити фарму в цій околиці, прошу зголоситися до мене по інформації, яку уділяю безплатно. Моя адреса: John Sanchez, St. Anns, Ont. (31)

ДР. ОСИП МЕГАС

укр. лікар і хірург отворив свою лікарську канцелярію по двох-літній практиці в шпиталі Едмонтону. На листовий запити відповідає по українськи. Адреса: Room 201, Kitchen Block, 10164 A. — 101 Street, EDMONTON, ALTA.

Відкривайте очі робітникам, що їх зарплати панів своєю пресою і пропагандою!